

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ऐणेयान्हरिणशावान् तंतुनापाशेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

येषामिन्द्रोप्यकामानां न हरेत्पृथिवीमिमां ॥ वीराणां रणधीराणां येभिर्द्युःपर्वतानपि ॥ ३४ ॥ तान्सर्वगुणसंपन्नानमनुष्यप्रतापिनः ॥ क्रोशतो मम दुष्पुत्रो यो दु-
मिच्छतिसंजय ॥ ३५ ॥ दुर्योधन उवाच उभौ स्व एकजातीयौ तथोभौ भूमिगोचरौ ॥ अथ कस्मात्पाण्डवानामेकतो मन्यसे जयं ॥ ३६ ॥ पितामहं च द्रोणं
च कृपं कर्णं च दुर्जयं ॥ जयद्रथं सोमदत्तमश्वत्थामानमेव च ॥ ३७ ॥ सुतेजसो महेष्वासानिन्द्रोऽपि सहितोऽमरैः ॥ अशक्तः समरे जेतुं किंपुनस्तात पाण्डवाः ॥ ३८ ॥
सर्वे च पृथिवीपाला मदर्थे तात पाण्डवान् ॥ आर्याः शस्त्रभृतः शूराः समर्थाः प्रतिवाधितुं ॥ ३९ ॥ न मामकान्यां डवास्ते समर्थाः प्रतिवीक्षितुं ॥ पराक्रांतो ह्यहं पाण्डून्स-
पुत्रान्योद्धमाहवे ॥ ४० ॥ मत्प्रियं पार्थिवाः सर्वे ये चिकीर्षन्ति भारत ॥ ते तानावारयिष्यन्ति ऐणेयानिव तंतुना ॥ ४१ ॥ महतारथवंशेन शरजालैश्च मामकैः ॥ अ-
भिद्रुता भविष्यन्ति पांचालाः पाण्डवैः सह ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच उन्मत्त इव मे पुत्रो विलपत्येष संजय ॥ न हि शक्नोरे जेतुं धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ ४३ ॥ जाना-
ति हियथा भीष्मः पाण्डवानां यशस्विनां ॥ बलवत्तां सपुत्राणां धर्मज्ञानां महात्मनां ॥ ४४ ॥ यतो नारोचयदयं विग्रहं तैर्महात्मभिः ॥ किंतु संजय मे ब्रूहि पुनस्तेषां विचे-
ष्टितं ॥ ४५ ॥ कस्तांस्तरस्विनो भूयः संदीपयति पाण्डवान् ॥ अर्चिष्मतो महेष्वासान्हविषापावकानिव ॥ ४६ ॥ संजय उवाच धृष्टद्युम्नः सदैवैतां संदीपयति भा-
रत ॥ युध्यध्वमिति मा भैष्टुद्धाद्रत सत्तमाः ॥ ४७ ॥ ये केचित्पार्थिवास्तत्र धार्तराष्ट्रेण संवृताः ॥ युद्धे समागमिष्यन्ति तुमुलेशस्त्रसंकुले ॥ ४८ ॥ तान्सर्वानाहवे क्रु-
द्धान्सानुबन्धान्समागतान् ॥ अहमेकः समादास्येति मिर्मत्स्यानिवोदकात् ॥ ४९ ॥ भीष्मं द्रोणं कृपं कर्णं द्रौणिं शल्यं सुयोधनं ॥ एतांश्चापि निरोत्स्यामि वेलेव म-
करालयं ॥ ५० ॥ तथा ब्रुवंतं धर्मात्मा प्राहराजा युधिष्ठिरः ॥ तव धैर्यं च वीर्यं च पांचालाः पाण्डवैः सह ॥ ५१ ॥ सर्वे समधिरूढाः स्म संग्रामान्नः समुद्धर ॥ जानामित्वां
महाबाहो क्षत्रधर्मे व्यवस्थितं ॥ ५२ ॥ समर्थमेकं पर्याप्तं कौरवाणां विनिग्रहे ॥ पुरस्तादुपयातानां कौरवाणां युयुत्सतां ॥ ५३ ॥ भवता यदि धातव्यं तन्नः श्रेयः परंत-
प ॥ संग्रामादुपयातानां भग्नानां शरणैषिणां ॥ ५४ ॥ पौरुषं दर्शयन् शूरो यस्तिष्ठेदग्रतः पुमान् ॥ क्रीणीयात्तं सहस्रेण इति नीतिमतां मतं ॥ ५५ ॥ सत्वं शूरश्च वीर-
श्च विक्रांतश्च नरर्षभ ॥ भयार्तानां परित्राता संयुगे पुन संशयः ॥ ५६ ॥ एवं ब्रुवति कौंतेये धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ धृष्टद्युम्न उवाचे दं मां वचो गतसाध्वसं ॥ सर्वान् जन-
पदान्सूतयो धादुर्योधनस्य ये ॥ ५७ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥